

A.R. 10/1760/A

Beschikking nr. 11/ 51

Rep. Nr. 11/ 2778

DE BESLAGRECHTER IN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN HEEFT DE VOLGENDE
BESCHIKKING UITGESPROKEN

Inzake:

, wonende te

- eiser -

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. , loco mr. , advocaat
te

tegen:

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door haar Vlaamse Regering in de
persoon van haar Minister Voorzitter, wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel,
Koolstraat 35.

- verweerster -

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. , advocaat te ,

Gelet op de dagvaarding, betekend op 21.09.2010, ertoe strekkende te horen zeggen voor
recht dat de wettelijke hypotheek, ingeschreven op 06.07.2010 ten bedrage van 50.000
euro door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt opgeheven, de gewestelijk
stedenbouwkundig inspecteur te horen veroordelen tot het verlenen van handlichting met
betrekking tot voormelde hypotheek en dit binnen de termijn van 8 dagen na de
betekening van het tussen te komen vonnis, op straffe van een dwangsom van 250 euro
per dag vertraging, voorbehoud te verlenen aan eiser voor alle mogelijke schade die hij
zou hebben geleden en eventueel nog zal lijden in de toekomst ingevolge voormelde
hypothecaire inschrijving en verweerster te horen veroordelen tot betaling van de kosten
van het geding.

Partijen hebben conclusies neergelegd.

Gehoord partijen in hun middelen in het Nederlands op de zitting van 03.03.2011.

Partijen hebben elk een bundel met overtuigingsstukken neergelegd.

I. Feiten

Bij vonnis van de correctionele rechtbank van Tongeren van 22.04.1983 werd eiser veroordeeld tot het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen het jaar van het in kracht gaan van het vonnis en werd beslist dat de gemachtigde ambtenaar van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien. Eiser werd veroordeeld om alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Verweerster heeft thans op 06.07.2010 een wettelijke hypotheek genomen op de onroerende goederen van eiser ten bedrage van 50.000 euro.

Eiser verzet zich tegen deze hypothecaire inschrijving van 06.07.2010.

II. Beoordeling

1.

De inschrijving van een wettelijke hypotheek is een daad van bewaring en geen beslag of middel tot tenuitvoerlegging in de zin van art. 1395 Ger.W. Zij strekt niet tot de uitwinning van het vermogen van de debiteur.

Geschillen naar aanleiding van het nemen van een hypothecaire inschrijving, en in het bijzonder de regelmatigheid en de gegrondheid van een dergelijke inschrijving, blijven dan ook behoren tot de gemeenrechtelijke bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg. De beslagrechter is in principe niet bevoegd om kennis te nemen van een vordering tot doorhaling van de inschrijving in de zin van de artikelen 94 en 95 van de Hypotheekwet.

De rechtbank van eerste aanleg is bevoegd voor alle geschillen over de tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten (art. 569,5° Ger.W.). Vermits de beslagrechter deelt in de volheid van bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg, kan hij zelfs bij gebreke aan executiegeschil in de zin van artikel 1395 Ger.W., kennis nemen van een geschil dat kadert in de tenuitvoerlegging van een vonnis.

De beslagrechter verklaart zich derhalve bevoegd.

2.

Art. 6.2.1. van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening voorziet dat wanneer openbare besturen of derden, wegens het in gebreke blijven van de veroordeelde, gedwongen zijn om het vonnis uit te voeren, de daaruit te hunnen bate voortvloeiende schuldvordering gewaarborgd wordt door een wettelijke hypotheek, die ingeschreven, vernieuwd, verminderd of geheel of gedeeltelijk doorgehaald wordt overeenkomstig de bepalingen in de hoofdstukken IV en V van de Hypotheekwet.

De hypothecaire inschrijving is geen executiemaatregel maar een louter bewarende maatregel die de gemachtigde overheid beschermt tegen de insolventie van de veroordeelde schuldenaar en samenloop met andere bevoorrechte schuldeisers.

Verweerster dient geen risico op insolventie van eiser aan te tonen.

Eiser stelt dat verweerster voorafgaand het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid had dienen in te winnen.

Het nemen van een inschrijving van een wettelijke hypotheek is echter in geen enkele mate een vorm van uitvoering, zodat er geen sprake kan zijn van enig verplicht advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid / Handhavingsbeleid. Enkel bij inleiding van een herstellvordering of bij het ambtshalve uitvoeren van een herstelmaatregel is een positief advies van de Hoge Raad vereist.

Eiser stelt dat verweerster rechtsmisbruik pleegt omdat zij de hypothecaire inschrijving louter gebruikt als pressiemiddel, niettegenstaande het feit dat zij nooit tot ambtshalve uitvoering zal kunnen overgaan wegens het jarenlange stilzitten.

Het is geenszins zeker dat verweerster nooit tot ambtshalve uitvoering zal kunnen overgaan, gelet op het arrest van het Grondwettelijk Hof van 15.01.2009 waarin werd geoordeeld dat de bevoegdheid van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet zover kan gaan dat zij de uitvoering van rechterlijke beslissingen in de weg zou kunnen staan en het arrest van het Hof van Cassatie van 30.01.2009 dat stelt dat de vereiste van de redelijke termijn niet mag toegepast worden ten gunste van een partij die definitief werd veroordeeld door een uitvoerbare rechterlijke beslissing en die de mogelijkheid had die beslissing zelf uit te voeren, maar naliet zulks te doen.

De hypothecaire inschrijving is slechts een bewarende maatregel, zodat de aanwending ervan geen rechtsmisbruik uitmaakt, noch een daad van onbehoorlijk bestuur.

De door eiser aangehaalde rechtspraak heeft betrekking op een bevel tot staking en is aldus niet van toepassing op onderhavige zaak.

Eiser stelt dat er tevens een hypotheek genomen werd op een goed waarvan eiser geen eigenaar zou zijn, doch eiser brengt hieromtrent geen enkel bewijsstuk bij.

De vordering van eiser tot opheffing van de hypothecaire inschrijving is ongegrond.

3.

Eiser wordt veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

Wij, _____, beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechtelijk Arrondissement Tongeren, bijgestaan door _____ griffier,

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg,

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eiser tot betaling van de kosten van het geding, door de rechtbank vereffend op 199,19 euro kosten dagvaarding en 1.320 euro rechtsplegingvergoeding in hoofde van eiser en 1.320 euro rechtsplegingvergoeding in hoofde van verweerster.

Aldus beslist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op **31 maart 2011**.